

Sygn. akt IV CSK 729/13

POSTANOWIENIE

Dnia 29 maja 2014 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Mirosław Bączyk

w sprawie z powództwa J. A.
przeciwko P. [...] Spółce Akcyjnej w W.
o zapłatę,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej
w dniu 29 maja 2014 r.,
na skutek skargi kasacyjnej powoda
od wyroku Sądu Apelacyjnego w [...]
z dnia 12 września 2013 r., sygn. akt I ACa [...],

odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

UZASADNIENIE

Powód złożył skargę kasacyjną od wyroku Sądu Apelacyjnego z dnia 12 września 2013 r., w którym – po wniesieniu apelacji przez powoda – zmieniono wyrok Sądu Okręgowego z dnia 26 marca 2013 r. i powiększono przyznane powodowi zadośćuczynienie do sumy 100.000 zł (k. 205 i n. akt sprawy).

W skardze kasacyjnej powoda podnoszono zarzut naruszenia art. 445 § 1 k.c. Motywując wniosek o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania, skarżący stwierdzał, że za przyjęciem skargi przemawia to, iż jest ona oczywiście uzasadniona, ponieważ ustalone przez Sąd drugiej instancji świadczenie na poziomie 100.000 zł jest rażąco nieodpowiednie do ustalonych konsekwencji wypadku komunikacyjnego dla pokrzywdzonego powoda.

Skarżący wnosił o uchylenie zaskarżonego wyroku i zmianę wyroku Sądu Okręgowego.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Analizując treść uzasadnienia zaskarżonego wyroku, treść skargi kasacyjnej i zawartą w nim prawną motywację wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania, Sąd Najwyższy stwierdził, że w rozpoznawanej sprawie nie występuje przesłanka przyjęcia skargi do rozpoznania przewidziana w art. 398⁹ § 1 pkt 4 k.p.c. Nie sposób bowiem twierdzić, że w świetle ustaleń faktycznych Sądów meriti przyznane ostatecznie powodowi zadośćuczynienie w związku z wypadkiem komunikacyjnym z dnia 12 listopada 2010 r. jest rażąco nieodpowiednie do stwierdzonych konsekwencji tego wypadku (s. 3 skargi). W tej sytuacji Sąd Najwyższy na podstawie art. 398⁹ § 2 k.p.c. orzekł jak w sentencji.